

Posudek oponentky diplomové práce

Autorka diplomové práce: **BARBORA POHLUDKOVÁ**
Název diplomové práce: **Ochrana práv pacienta**
Oponentka diplomové práce: **JUDr. Kristýna Spurná**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly, a to v rozsahu 5 %.

Autorka předložila diplomovou práci na téma ochrany práv pacientů. Tato problematika je stále aktuální, neboť dochází ke změnám na půdě medicíny, a tudíž i následným změnám na půdě právní. Volba tohoto tématu je tedy vhodná, byť nepatří mezi nejjednodušší. Autorce nicméně dávala možnost přijít s novými poznatky, a to mimo jiné i s ohledem na současnou celosvětovou pandemii COVID-19. Autorce se však potenciálu tématu nepodařilo využít, práce je z větší části kompilátem, navíc nepříliš zdařilým.

Diplomová práce je zpracována na 59 stranách, splňuje tedy stanovený rozsah, bohužel kvantita nejde ruku v ruce s kvalitou. Z formálního hlediska je práce na průměrné úrovni, obsahuje větší množství překlepů či chyb v interpunkci, kterým bylo možno se vyhnout pečlivější korekturou. Pro častěji používané právní předpisy by bývalo vhodné vytvořit seznam zkratk, který by přispěl k plynulosti textu. K přehlednosti by také neškodilo dělit text do menších odstavců. Výtku má oponentka také k užívání velkých písmen v textu, což je sice v dnešní době častý nešvar, neodpovídá však pravidlům českého pravopisu.

Práce je doplněna rozsáhlým seznamem použité literatury. Drobnou výtku má oponentka k nerespektování citační normy (chybějící číslo vydání u knižních publikací, chybějící počet stran). Autorka čerpala především z odborné knižní i časopisecké literatury, právních předpisů, ale také z judikatury, zahraničních pramenů a v neposlední řadě z internetových zdrojů. Autorka při psaní neprokázala schopnost pracovat s vybranou literaturou či judikaturou. Příkladem může být str. 56 – 57, kdy původní text je přehledný, jasný, věcně správný (byť lze polemizovat, zda se jedná o vhodný zdroj). Následné autorčino zpracování však uvedené vlastnosti postrádá a pro čtenáře může být minimálně matoucí (např. věta „V případě, že by pacientovi vznikla taková újma, která by mu tvořila překážku budoucího zdraví, je mu poskytnuta škůdcem i náhrada tzv. ztížení společenského uplatnění.“). Dalším problémem je pak práce s judikaturou, kterou lze v obecné rovině hodnotit kladně, autorka pracovala i se zahraničními judikáty, nicméně nevyhnula se dlouhým doslovným přepisům rozhodnutí soudů, či přebíráním nepodstatných podrobností. Klíčovým nedostatkem jsou však dle oponentky chybějící závěry daných judikátů (např. na str. 31 – 32, 56), kde je sice rozebráno, co se událo před soudy 1. a 2. stupně, ale vlastní úvahy Nejvyššího soudu chybí.

Předkládaná práce je opatřena standardním poznámkovým aparátem, který vhodně doplňuje a zpřehledňuje samotný text práce. Jeho rozsah je však poměrně značný. Autorka jej využila nejen k odkazům na použité prameny (zde však chybí čísla stran, ze kterých bylo čerpáno), ale správně také k vedlejšímu textu, který by mohl být v hlavním textu rušivý. Pokud jde o odkazy na jednotlivé paragrafy právních předpisů, má oponentka za to, že pro plynulost čtení je vhodnější jejich zařazení do samotného textu, nicméně se nejedná o chybu.

Autorka se řádně držela zvoleného tématu, byť obsah neodpovídá zásadám pro vypracování uvedeným v zadání diplomové práce, je však možné, že k odchýlení došlo po dohodě s vedoucím práce. Cílem, který si diplomantka vytyčila v úvodu své práce, bylo vytvoření přehledu současných práv pacienta a jejich možné ochrany dle platné legislativy. Lze zkonstatovat, že takto stanoveného cíle se jí podařilo dosáhnout pouze částečně. Snaha o komplexní pojetí vedla k tomu, že práce je nevyvážená, a vlastní téma není zpracované dostatečně detailně.

Práce je kromě úvodu a závěru rozdělena do devíti samostatných kapitol a je ukončena cizojazyčným resumé v anglickém jazyce, které by, zejména s ohledem na celkovou délku práce, mohlo být rozsáhlejší. Jednotlivé kapitoly a podkapitoly na sebe logicky navazují, zejména co se jejich označení týká, obsahově je situace o něco horší.

Úvodní kapitoly 1- 3 jsou věnovány uvedení do problematiky, diplomantka definuje, kdo je pacient, zlehka se dotkne historie a ve třetí kapitole se zabývá medicínským právem. Na str. 20 (předposlední odstavec) konstatuje snahy ministerstva o vytvoření standardů odborné péče. Čtenářům však již nesděljuje, jaký byl výsledek, proč byl takový, ne jiný apod., zkrátka danou záležitost nijak nedořeší. To je ostatně problém celé práce. Autorka předkládá nejrůznější fakta, stanoviska, sporné otázky, ale nijak se nesnaží je až na výjimky řešit či k nim zaujmout vlastní názor.

Čtvrtá a pátá kapitola již představují stěžejní část celé práce, pisatelka v nich rozebírá jednotlivá práva pacientů, ochraně práv pacientů, což je téma celé diplomové práce, se pak věnuje stručně v kapitole osmé. Na str. 28 – 29 autorka popisuje tzv. jednání v omylu a jeho následek v podobě neplatnosti právního jednání, ale opět, jak již bylo konstatováno, neřeší následek této neplatnosti v dané situaci. V závěru podkapitoly 5. 1 na str. 30 postrádá oponentka uvedení příkladů, kdy je třeba dle občanského zákoníku udělení souhlasu písemnou formou.

V následující šesté kapitole se na str. 48 zamýšlí diplomantka nad velmi aktuální otázkou očkování proti nemoci COVID-19, která by šla samozřejmě zobecnit. Má za to, že postup České republiky ohledně očkování není lege artis, neboť je upřednostňována určitá skupina obyvatel před jinou. Při obhajobě by oponentka ráda slyšela názor studentky na to, jaký by navrhovala ona postup tzv. lege artis v dané situaci, tedy v situaci, kdy očkovacích vakcín není dostatek pro všechny.

Závěrečná devátá kapitola zabývající se právní odpovědností v souvislosti s poskytováním péče dokresluje klesající kvalitu celé diplomové práce. Na str. 56 (poslední odstavec) diplomantka uvádí, že „odpovědnost lékaře nastane pouze v případě, že se jedná o škodlivý následek, který byl způsoben vadou použité věci“, aniž by bylo vysvětleno, o jakou odpovědnost se jedná, kde je tato skutečnost upravena v právních předpisech, co je cílem sdělení apod. Z použitého zdroje je patrné, že autorka vytrhla část textu z kontextu, nepochopila, o čem píše, a tudíž ani nemohla čtenářům poskytnout kvalitní ucelenou informaci.

V závěru se autorka pokusila o úvahy de lege ferenda ohledně etického kodexu, čímž se jí ovšem nepodařilo dohnat nedostatek vlastních právních názorů v celé práci. Práce jako celek působí nepřehledně. Nelze přehlédnout horší úroveň jazykového projevu diplomantky, stejně jako její kostrbaté a chaotické vyjadřování.

Předloženou práci doporučuji k ústní obhajobě, neboť splňuje všechny požadavky, které jsou na ni kladeny a předběžně ji hodnotím jako velmi dobrou v závislosti na průběhu obhajoby. V jejím rámci by se diplomantka měla mimo jiné vypořádat o výtkami a dotazy uvedenými v tomto posudku.

V Plzni dne 30. 4. 2021

.....
JUDr. Kristýna Spurná